

KONINKRIJK. SUPPLEMENT 13

[DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] CHRISTUS IS HET DOEL EN HET EINDE VAN DE WET

Romeinen 10:4 zegt, “Want het eind (Grieks: telos) van de wet is Christus tot gerechtigheid voor ieder die gelooft.” Het Griekse woord “telos” kan zowel “doel” als “einde” betekenen. Ook het woord “wet” kan verwijzen naar de hele oudtestamentische openbaring of naar Gods wettelijke vereiste zoals uitgebreid uitgelegd wordt door de Joodse geleerden. Dus kan Romeinen 10:4 op twee manieren uitgelegd worden. Beide vertalingen zijn mogelijk in de context van Romeinen hoofdstuk 10. In Romeinen 10:5 is de vertaling: “Jezus Christus is het einde van de wet” de beste.

A. (Een mogelijke vertaling:) Christus is het doel (betekenis, substantie, vervulling) van de wet zoals God het definieert.

De eerste mogelijke vertaling van Romeinen 10:4: “Want het doel (betekenis, substantie) van de wet in de zin van de oudtestamentische openbaring (is) Christus tot gerechtigheid voor ieder die gelooft.” Het woord “telos” betekent “doel” en het woord “wet” verwijst naar de oudtestamentische openbaring inclusief de morele, ceremoniële en burgerlijke wetten. Romeinen 10:4 kan dus begrepen worden als: Jezus Christus is het doel (vervulling van de bedoeling) van de oudtestamentische Geschriften, zodat er gerechtigheid (verlossing) mag zijn voor ieder mens die gelooft.

1. Jezus Christus heeft de Wet vervuld zoals die geopenbaard en gedefinieerd werd door God.

In Matteüs 5:17 zegt Jezus Christus, “Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet en de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.”

Jezus Christus was niet een prediker van nieuwigheden die in strijd waren met de openbaring in het Oude Testament. Hij leerde dat de oudtestamentische openbaring (de Wet en de Profeten) een voorbereiding was op Zijn eerste komst en daarom nog niet volledig of voltooid was. Jezus Christus kwam om de oudtestamentische openbaring te voltooien of te vervullen!

Paulus bewijst dat de nieuwtestamentische openbaring aangaande de rechtvaardiging door het geloof niet in strijd was met de oudtestamentische openbaring. Ook de oudtestamentische openbaring leerde dat de rechtvaardiging niet door de werken van Wet, maar door het geloof de weg tot het eeuwige leven (de zaligheid, verlossing) is (zie Romeinen 3:21; 4:7-8; 9:11-12; 10:9-13; 11:20,23; Galaten 3:6-22). Dus, “het evangelie” werd al verkondigd gedurende de oudtestamentische periode (Romeinen 3:21-22; Galaten 3:6-8; Hebrëeën 4:2)!

Vanaf de terugkeer van de Babylonische ballingschap (538 v.C.) begonnen de Joodse godsdienstige leiders en leraren de oudtestamentische WET te beschouwen als een middel om de rechtvaardiging in Gods ogen te verdienen en zij leerden de rechtvaardiging door de werken van de wet. Alleen mensen die de wet bezaten en zich daaraan hielden, zouden gerechtvaardigd (zalig, verlost, gered) worden!

Jezus Christus kwam om de oorspronkelijke bedoeling van de oudtestamentische openbaring (namelijk: gerechtigheid door het geloof) te herstellen en om de oudtestamentische openbaring te voltooien opdat de rechtvaardiging door het geloof een werkelijkheid (een werkelijke ervaring) mag worden voor alle mensen die in Hem geloven.

Jezus Christus zei dat Hij de openbaring van het Oude Testament (de Wet en de Profeten) vervulde en voltooide (Matteüs 5:17; Efeziërs 2:15; Kolossenzen 2:14) in de zin van: “Jezus Christus is de volmaakte werkelijkheid van dat wat de schaduwen (typen) in de oudtestamentische wetboeken voorbeduidt hadden (Kolossenzen 2:17; Hebrëeën 10:1) en van dat wat de profetieën in de oudtestamentische profetische boeken voorspeld hadden (Lukas 18:31; 24:25-27,44)”.

Het doel en bedoeling van de oudtestamentische wet was om te duiden op de eerste komst van Jezus Christus en Zijn verlossingswerk als Profeet, Priester en Koning en om mensen voor te bereiden op Zijn komst. Mensen werden voorbereid dat het nieuwe leven bestaat uit God door je geloof lief te hebben met je hele wezen en je naaste lief te hebben als jezelf (Deuteronomium 6:5; Leviticus 19:18; Matteüs 22:37-39). Jezus Christus Zelf is de uiteindelijke betekenis en de essentiële inhoud van de hele oudtestamentische openbaring. Alleen Jezus Christus vervult volledig en volmaakt elk onderdeel van de oudtestamentische openbaring!

(1) Jezus Christus alleen heeft de rechtvaardige vereisten van Gods wet vervuld.

Door Zijn leven, dood en opstanding heeft Jezus Christus Gods absolute vereiste vervuld, namelijk dat mensen de volmaakte heilige en rechtvaardige staat (wettelijke positie) voor God moeten bezitten, als kinderen van God volmaakt heilig en rechtvaardig moeten leven op de aarde en dat alle zonden volledig geoordeeld en gestraft moeten worden (dat volledige verzoening gedaan is). Alleen Jezus Christus heeft Gods vereiste gerechtigheid (qua positie), heiligheid (qua leven) en verlossing van de straf voor mensen die in Hem geloven verworven (1 Korintiërs 1:30). Alleen Hij garandeert zo hun eeuwige verlossing (Hebrëeën 5:8-9).

(2) Jezus Christus alleen heeft de morele wet vervuld.

Hij legde de volmaakte juiste betekenis van de morele wet (de Tien Geboden) uit en liet zien dat je er ook naar kunt leven (Matteüs 5:17-48; Markus 12:28-31).

(3) Jezus Christus alleen heeft de ceremoniële wet vervuld.

De ceremoniële wet bestond uit allerlei “verordeningen aangaande het menselijke lichaam” (Grieks: dikaiomata sarkos) (wassingen, rein voedsel) die opgelegd waren tot op *de bestemde tijd van de nieuwe orde* (Grieks: kairos diorthosis) (Hebreeën 9:10). Het bestaat uit wetten aangaande heilige mensen (priesters), heilige plaatsen (tempel), heilige tijden (sabbatten, feesten en vastendag) en heilige handelingen (besnijdenis, wassingen, rein voedsel, offeranden, eerstgeborenen, eerste deel van de oogst en de tienden).

Al deze oudtestamentische typen of schaduwen wezen vooruit naar de nieuwe orde, namelijk, de werkelijkheid van Jezus Christus en Zijn verlossingswerk gedurende de nieuwtestamentische periode (Kolossenzen 2:17; Hebreeën 8:5; 9:10; 10:1).

- Door Zijn dood aan het kruis vervulde Jezus Christus het type van “het lam zonder gebrek” dat als zoenoffer geslacht werd (Exodus 12:4-5; Jesaja 53:7; Johannes 1:29; Romeinen 3:25; Hebreeën 7:26-27). Daarmee beëindigde Hij alle (dieren) offeranden (Hebreeën 10:8-10).
- Door Zijn dood en opstanding vervulde Jezus Christus het oudtestamentische type van het tempelgebouw: Hij brak het af (Matteüs 27:51) en verving het door het nieuwtestamentische Lichaam van Christus (Johannes 2:19-21).
- Door zijn opstanding uit de dood veranderde Hij het erfelijke en georganiseerde priesterschap (Hebreeën 7:12) en is Hij de Enige onvernietigbare, permanente en volmaakte Hogepriester (Hebreeën 7:16-28).
- Door de geestelijke besnijdenis van het hart door zijn Heilige Geest schafte Hij de lichamelijke besnijdenis af (Romeinen 2:28-29; Kolossenzen 2:11-12).

Toen het volk van Israël de ceremoniële wet (de schaduwen) aanvaardde en gedurende de oudtestamentische periode begon te gehoorzamen, aanvaardde en gehoorzaamde het Jezus Christus (de werkelijkheid). Jezus Christus is onder de wet geboren (aan de wet onderworpen)(Galaten 4:4) en was de Enige Die de wet 100% gehoorzaamd heeft, omdat Hij de schaduwen en profetieën vervuld heeft en daarvolgens geleefd heeft.

Maar toen Jezus Christus de wet had *vervuld* (Matteüs 5:17), heeft Hij daarmee de wet ook *opgeheven* (Kolossenzen 2:14) en *afgeschaf*t (Efeziërs 2:15). Na de eerste komst van Jezus Christus mogen de ceremoniële wetten nooit weer in de nieuwtestamentische Gemeente geïntroduceerd worden! De ceremoniële wet in het Oude Testament wees vooruit naar de werkelijkheid, Jezus Christus en mag in het Nieuwe Testament deze werkelijkheid niet vervangen! Elke godsdienst dat de WET handhaaft als *het middel* om gerechtigheid in Gods ogen te verwerven is vervloekt (Galaten 3:10-14; zie 1:6-9)!

(4) Jezus Christus alleen heeft de burgerlijke wet vervuld.

De burgerlijke wet van de volksstaat van Israël bestond uit wetten met betrekking tot de koning, de rechter en belastingen, oorlogen en krijgsgevangenen, bezittingen en compensatie wetten, huwelijkswetten en wetten tegen allerlei seksuele overtredingen, enz.

Jezus Christus alleen heeft de burgerlijke wetten *vervolmaakt en vervangen* door het Koninkrijk van God (Matteüs 4:17; 12:28-30) samen met de cultuur van het Koninkrijk van God (Matteüs hoofdstukken 5 tot 7, 13, 18 en 23 tot 25) in alle volken van de wereld te vestigen (Matteüs 24:14).

Conclusie. Het volk van Israël en haar burgerlijke wetten waren alleen een middel voor Gods openbaring, maar niet het uiteindelijke doel van Gods openbaring. “De zaligheid is uit de Joden” betekent dat het doel van het volk van Israël was om de Verlosser voort te brengen (Jesaja 49:3; Romeinen 1:16; 3:2; 9:4-5; 15:8-9; Handelingen 13:23,39). Vanaf het begin was God van plan dat het middel voor Zijn openbaring (namelijk: het volk van Israël) ruimte moest maken voor het doel van Zijn openbaring (namelijk, Jezus Christus) (zie Genesis 3:15; 22:17-18)!

Vóór de eerste komst van Jezus Christus woonde God in een tempelgebouw in Jeruzalem onder Zijn volk Israël (zie Johannes 2:19-21). Bij de eerste komst van Jezus Christus bereikte Israël als het volk van God en de ceremoniële en burgerlijke wetten hun finale doel. “Het geheimenis” dat in het Nieuwe Testament geopenbaard werd is dat God niet langer in een tempelgebouw onder Israël woont, maar dat Jezus Christus in christenen uit alle volken is komen wonen (Kolossenzen 1:27). Deze christenen komen vanuit het natuurlijke volk van Israël en vanuit de natuurlijke heidense volken en samen werden zij *op volkomen gelijke voet* “het volk van God” (Efeziërs 3:2-6) door Jezus Christus Die door Zijn Geest in hen kwam wonen!

2. Jezus Christus heeft de Profeten (de profetische boeken) vervuld.

Alle profetieën in het Oude Testament aangaande de komst, de kruisiging, de opstanding, de hemelvaart en de troonsbestijging van de Messias (Christus, de Gezalfde), alsook de functies van de Messias als de Grootste Koning, de Hoogste Priester en de Machtigste Koning, zijn een werkelijkheid geworden in het Nieuwe Testament.

- Gedurende de oudtestamentische periode werden mensen *alleen gerechtvaardigd door geloof in de Messias (Christus) Die nog moest komen* (Genesis 12:3; 15:6; 22:18; Galaten 3:16).

- Maar gedurende de nieuwtestamentische periode worden mensen *alleen gerechtvaardigd door geloof in Jezus Christus Die al gekomen is* (Romeinen 3:28)!

(1) Jezus Christus is de Grootste Profeet.

Het was niemand minder dan de Geest van Jezus Christus Die de profetieën in en door de oudtestamentische profeten voorspelde en verkondigde (1 Petrus 1:10-12; zie 2 Petrus 1:20-21; 2 Timoteüs 3:16)! Het was ook niemand minder dan Jezus Christus Die deze profetieën in de oudtestamentische geschiedenis vervulde (Matteüs 5:17)! Bijvoorbeeld, Jezus Christus vervulde de profetie dat Hij “God met ons” is (Jesaja 7:14; Matteüs 1:23), dat Hij de menselijke natuur door Zijn geboorte in Bethlehem aangenomen heeft (Micha 5:2; Lukas 2:1-7), dat Hij gekruisigd werd (Psalm 22:1,16,18; Lukas 23:33), dat Hij uit de dood opstond (Psalm 16:10-11; Lukas 24:1-6), en dat Hij na Zijn hemelvaart de troon in de hemel besteeg (Psalm 110:1,4; Openbaring 5:1-13). Jezus Christus is de enige Profeet in de menselijke geschiedenis Die al de profetieën die Hij uitsprak vervulde. Op deze manier openbaarde Jezus Christus Zich als de Grootste Profeet Die ooit geleefd heeft en nog steeds leeft (Deuteronomium 18:18-22; Handelingen 3:22-23).

Jezus Christus sprak Gods laatste en finale Woord aan mensen (Hebreeën 1:1-2). “Het geloof is éénmaal (Grieks: hapax) aan de heiligen (de gelovigen gedurende de oudtestamentische en nieuwtestamentische perioden) toevertrouwd (Grieks: paradidómi)(aoristus tijd)” (Judas 3). Het christelijke geloof is maar éénmaal in de menselijke geschiedenis aan mensen toevertrouwd! Iedere zogenaamde “profeet” die ná Jezus Christus komt en de openbaring van God in het Oude en het Nieuwe Testament verandert, daaraan toevoegt of daarvan afdoet, is een valse profeet (Deuteronomium 18:15-22; Spreuken 30:6; Matteüs 15:3-14; 2 Korintiërs 4:2; Openbaring 22:18-19). Iedere zogenaamde “profeet” die openbaringen of voorspellingen maakt die de openbaring in de Bijbel tegenspreekt, is schuldig aan het toevoegen aan of afdoen van het Woord van God en moet verworpen worden!

(2) Jezus Christus is de hoogste Priester.

Jezus Christus vervulde alle vereisten van de oudtestamentische Wet. In Zijn menselijke natuur leefde Hij volledig en volmaakt heilig en rechtvaardig op de aarde (Johannes 8:46; Hebreeën 4:15; 7:24-28) en vervulde Hij alleen zo de vereisten van Gods morele wet. Hij zorgde voor mensen (Psalm 78:72), had hen lief, bad voor hen (Jesaja 53:12), deed goed en genas allen die ziek waren of door de duivel overweldigd waren (Handelingen 10:38). Uiteindelijk stierf Hij aan het kruis als een zoenoffer voor de zonden van mensen (Jesaja 53:5-6; Psalm 40:6-8; Johannes 10:11; Hebreeën 10:5-7). Jezus Christus was de Enige priester in de menselijke geschiedenis Die Zichzelf gaf als een volmaakt (zondeloos) offer voor de verzoening van de zonden van anderen. Hij is de Enige die ooit uit de dood is opgestaan (alle andere profeten en priesters en godsdienst stichters liggen nog in hun graf); Hij leeft voor eeuwig en heeft dus geen opvolger! Ná Jezus Christus komen er geen “profeten” die functioneren als “mondstukken” van God bij mensen (Handelingen 3:22-23; Hebreeën 1:1) en ook geen “priesters” (Hebreeën 7:23-28) die als “middellaars” tussen God en mensen functioneren! Op deze manier openbaarde Jezus Christus Zich als de Hoogste Hogepriester Die ooit geleefd heeft en nog steeds leeft (Psalm 110:4; Zacharia 6:13).

(3) Jezus Christus is de machtigste en eeuwige Koning.

Jezus Christus vervulde de profetie aangaande de komende Koning (Genesis 49:10) Die door Zijn koninklijke heerschappij Zijn volk zou bevrijden van de macht van hun vijanden en voor eeuwig over hen zou heersen (1 Kronieken 17:14; Jesaja 9:7; Openbaring 1:5; 19:16). Alle gezag en macht in de hemel en op de aarde is aan Hem gegeven (Matteüs 28:18)! Hij vestigde het enige Koninkrijk dat nooit zal wankelen (Hebreeën 12:28), dat alle andere koninkrijken zal verbrijzelen (Daniël 2:44; Openbaring 17:14) en voor eeuwig zal bestaan (Jesaja 9:6)! Daarom moeten alle politieke, militaire en godsdienstige leiders oppassen (Psalm 2)! Op deze manier openbaarde Jezus Christus Zich als de Machtigste en Eeuwige Koning die ooit geleefd heeft en nog steeds leeft.

(4) Hoe het Oude Testament uitgelegd moet worden.

Omdat Jezus Christus bij Zijn eerste komst gekomen is om de oudtestamentische openbaring te vervullen, kan het Oude Testament alleen correct uitgelegd worden in het heldere licht van de openbaring in het Nieuwe Testament!

B. (De beste vertaling:) Christus is het einde (beëindiging) van de Wet zoals godsdienstige leiders het definiëren.

1. Jezus Christus beëindigde het wettische geloof zoals door godsdienstige mensen ontworpen en uitgelegd.

De tweede mogelijke vertaling: “Het einde (de beëindiging) van de wet (in de zin van Gods vereiste voor de rechtvaardiging en ook zoals de Joodse geleerden het uitlegden en uitgebreid hebben) (is) Christus, tot gerechtigheid voor ieder die gelooft.” Het woord “telos” betekent “einde” en het woord “wet” verwijst naar “de wet als Gods wettelijke, heilige en rechtvaardige vereiste voor de rechtvaardiging, vooral in de zin van hoe de Joodse godsdienstige leiders en leraren de wet van Mozes hebben uitgelegd en hebben uitgebreid. Romeinen 10:4 mag dan vertaald worden als: “Jezus Christus is het einde (de beëindiging) van de wet als grond voor de rechtvaardiging, opdat er gerechtigheid (verlossing, zaligheid) zou zijn voor ieder mens die gelooft.”

¹ Mensen die er aanspraak op maakten dat zij de opvolger van Jezus Christus waren zijn: Mohammed (569-632 n.C.) (“Mohammed, the man and his faith”, Tor Andrae, 1960) en Joseph Smith (1805-1844) (“Understanding the Cults”, Josh McDowell, Dan Stewart). Beide aanspraken zijn vals!

De Joodse godsdienstige leiders en leraren hebben het onderhouden van de wet gemaakt tot de enige weg voor de rechtvaardiging (verlossing). Zie bijvoorbeeld wat de Joden over “de besnijdenis” leerden (Handelingen 15:1). Jezus Christus maakte een einde aan de Joodse misvatting dat mensen gerechtvaardigd konden worden door de werken van de wet. Jezus Christus is de beëindiging van alle pogingen de gerechtigheid te veroveren door de werken van de wet, opdat mensen de gerechtigheid kunnen ontvangen door het geloof (in Christus en Zijn volbrachte verlossingswerk). Paulus spreekt dan niet over het doel of vervulling van de oudtestamentische openbaring als de voorbereiding op de verlossing, maar spreekt over de beëindiging van het valse Joodse geloof dat gerechtigheid verkregen kan worden door de wet (zoals de Joden het uitlegde) te houden.

Mozes beschreef het wettelijke vereiste van Gods wet als volgt: “De mens die deze dingen (de bepalingen en wetten van de oudtestamentische openbaring) doet, zal daardoor leven (dat wil zeggen, hun staat van gerechtigheid of eeuwige leven handhaven)” (Romeinen 10:5; Leviticus 18:5). Alleen Adam en Eva hadden de mogelijkheid om hun staat van gerechtigheid en eeuwig leven te handhaven voordat zij in zonde vielen (Genesis 2:15-17)! Ná de zondeval kan geen enkel mens dit meer doen, omdat niemand de rechtvaardige staat meer bezit! De enige weg waardoor een mens gerechtvaardigd zou kunnen worden, was en is nog steeds door het geloof in Christus en Zijn volbrachte en volmaakte gerechtigheid ter willen van hen en in hun plaats (Genesis 15:6; 1 Korintiërs 1:30; 2 Korintiërs 5:21)!

Maar vanaf de terugkeer uit de Babylonische ballingschap (538 n.C.) tot de eerste komst van Jezus Christus hebben de Joodse godsdienstige leraren de wet van God veranderd in een godsdienst en hebben zij de woorden: “zal daardoor leven” in Leviticus 18:5 uitgelegd als “zal daardoor gerechtvaardigd (verlost, zalig) worden”.

Zij hebben de oudtestamentische openbaring begraven onder honderden door mensen gemaakte wetten (interpretaties en bepalingen van de wet)². Zij veranderden “gerechtigheid (verlossing) door het geloof (in wat God zegt en doet)” naar “gerechtigheid (verlossing) door de werken van de wet (wat mensen zeggen en doen)”. Het was niet Jezus Christus, maar de Joodse godsdienstige leiders die het Oude Testament terzijde zette en verving door door mensen gemaakte wetten (Markus 7:1-13)!

2. De vergelijking tussen het Joodse gezichtspunt en het oudtestamentische onderricht.

Niet het Oude Testament, maar de Joodse godsdienstige leiders en leraren in de periode tussen de terugkeer uit de ballingschap en de eerste komst van Jezus Christus leerden dat mensen gerechtvaardigd (verlost) konden worden door de werken van de wet te doen. De Joden hebben duidelijk het doel van Gods wet verkeerd verstaan en verkeerd uitgelegd.

In het Oude Testament en in het Nieuwe Testament is er hoegenaamd geen bewijs dat de grond (basis) voor de rechtvaardiging gedurende de oudtestamentische periode de werken van de wet was. Er is ook geen bewijs dat deze grond (basis) voor de rechtvaardiging in de nieuwtestamentische openbaring *vervangen* werd door het geloof in het voltooide verlossingswerk van Jezus Christus!

Nergens in het Oude Testament wordt geleerd dat de wet van Mozes het middel is om in Gods ogen gerechtvaardigd te worden! Paulus herhaaldelijke beroep op het Oude Testament voor de leer van de rechtvaardiging uit de genade van God en door het geloof van de mens, maakt deze Joodse mening onhoudbaar (bv. in Romeinen 3:21-22; 4:6-8,13; 9:15-16; 10:6-8; 15:8-9; Galaten 3:10-11,17-22; 4:21-31)! Paulus spreekt NIET over de vervanging van de wet als de weg van verlossing gedurende de oudtestamentische periode door het evangelie als de weg van verlossing gedurende de nieuwtestamentische periode.

Paulus *vergelijkt* de valse leer van de Joden aangaande de rechtvaardiging (verlossing) door de werken van de wet met de ware leer in het Oude en in het Nieuwe Testament aangaande de rechtvaardiging (verlossing) door het geloof! Vanaf de ballingschap tot de eerste komst van Jezus (de periode tussen het Oude en het Nieuwe Testament) hebben de Joodse godsdienstige leiders en leraren geleerd dat het houden van de wet (in de zin van de morele, ceremoniële en burgerlijke wet) de weg van verlossing is. Maar de hele oudtestamentische en nieuwtestamentische openbaring leert dat geloof in Jezus Christus (de Messias) de enige weg tot verlossing is! Paulus stelt het ware Bijbelse principe van geloof tegenover het valse Joodse principe van werken van de wet. De gerechtigheid van God wordt alleen verworven (ontvangen) door geloof in het volbrachte werk van God door Jezus Christus.

Daarom is deze tweede mogelijke uitleg van Romeinen 10:4 waarschijnlijk de juiste die Paulus bedoelde. Paulus zei dat Jezus Christus de wettische weg of benadering heeft beëindigd. Hij maakte een eind aan het wijdverbreide misverstand van de Joden dat de gerechtigheid verdiend moet worden door de wet van Mozes (vooral zoals de Joodse geleerden die uitlegden) te houden! Paulus doet dit om heel duidelijk te leren dat de gerechtigheid van God:

- alleen door Jezus Christus verworven is
- alleen door Jezus Christus uit genade gegeven (toegerekend en meegedeeld) wordt
- alleen door geloof in Jezus Christus ontvangen (en geleefd) kan worden.³

² 613 mensgemaakte wetten: 248 geboden en 365 verboden.

³ The righteousness of Christ is imputed, imparted and implemented.